

Esmer Ölüm Ayrılık Öksüz Ağlıyor Omuz Başımda

– Nurettin Önder · 13 Ocak 2011

Ayrılık öksüz ağlıyor omuz başımda
Beyaz bir el
Son mısrasını k/aralıyor sevimin
Nicedir
Pembe düşler as(a)madım yüreğime
Ve nicedir
Sessiz harflerle
Beyaz öksürmedi aşka dair ölüm

Büyüklere avuntu masallar anlatırdı
Hani kaç kış ötesi vuslatları giyinirdim
Sana üşüsem gözlerim sıcak mevsimler türetirdi
Büyük kanatlarında yosun sürgünler yedim ankanın
Dev aynalar örterdi küçük yüreğimi
Orak biçirdi başak hayallerimi
z/amansız biçim ayrılıklara sereserpeydin

Nicedir
Ellerimin beyaz kirini
Yıkatmadım çocuk masumiyetime

Düşünme sen
Düşlerimi şiirlerin girdabında yitirdim
Şair dediğin
Kitabın orta aralığında yaşamalıdır aşkı
Ben şair nefesimi
Mısraların yangınında tükettim

Ben esmer yüzlü bir çocuktum
Yüreğim,
Esmer türkülerde yanardı
Esmer yaşadım mesela beyaz sabahları
Ağlamalarıma

Hiç beyaz yürekli bir kadın ortak olmadı
Nicedir
Beyaz umutlu ölümgenlikler vuslat edinmedim hiç
Esmer yaşadım
Esmer ölüm düşledim..

Nurettin Önder